

můj malej androš
© Jan Morávek 2015
www.moravek-basne.cz

Tisk: Lepor Kutná Hora
www.lepor.cz

jan morávek

můj malej
androš

volání v úzkostné době

Anděli
slunko je dnes zcela zatmělé.
Kde jsi?
Kde létají v čase tom andělé?

Anděli
mléčné je předzimní nebe.
Hledám
anděli pohledem tebe.

Jsi dnes neviditelný, anděli?
Pokud ne, je všechno už v prdeli.

Už není, kde si v klidu sednout
ani lehnout
a kde si počíst.
Není klid prostě v týchle změti
kdy stres valí žilou se.

Proto na hajzl si nosím
místo novin knížku Jirouse.

zděděná

Zděděná touha růží
z večera posledního.
Poděděný pocit v touhu
minulého dne.
Balím srdce své
do otrhaného alobalu
Až zuby se brání
– znaj ten bol, když kousneš.
Balím své srdce do alobalu
abych jen zbavil se toho dědictví
co nechtěně sneslo se mi
v utahaném oparu opileckých zjevů.

Bylo to peklo — a v něm
spolu se všemi ďábli
anděl tančil za stolem
se satany v něžném rouchu.
Srdce věže tlouklo zvon
stál častěji a jakby anděl
ztrácel pouto s nebesy

jakby, zdálo se mi padal hloubš
a pomalu dálil své se adresy.

Anděli
osud tě rozdělí
tuhle blbou nedělí.

Pak přinesli mi asi sedmý pivo
skoncovali mi ten večer
a já trmácně jsem vzdal se anděla.

Zděděná touha růží
však přesto zbyla
večera posledního.
Poděděný pocit v touhu
minulého dne.

Balím srdce své.

krabička

Mám takovou krabičku,
před patnácti rokama jsem
v ní koupil cédéčka na nelegální věci.
Do dneška ji mám
a celou tu dobu o ní dobře vím
poněvadž v ní jsou zamuchlaný
hospodský lístky s básněma
co jsem psal jako nevyzrálej pingl
na baru při klidnejch chvílích.

Je tam toho hodně, měl jsem chuť
vybrat něco z dávna do týhle knížky.
Když jsem se v tom pohrabal, řekl jsem si
proboha co jsem to za prase.

Jestli ty věci co píšu teď
budou za skoro patnáct let
taky takový,
co jsem to za prase.

Hrabal jsem se v té krabičce
pospojoval jsem spousty lístků
k jednotlivým básním jsem našel protikusy
premýšlel jsem o čem to vlastně tehdy bylo.

Do prdele.
Tu krabičku jsem uraženej strčil zpátky
do bedny
mezi mé ostatní anály.

na intru

Vzpomínám si jak jsme
jestě ve škole
vylejzali pozdě v noci
internátním oknem
a jezdili jsme na Benzinu
pro Pražskou.
S Baretem, Ramkou a Jechem
Ten vždycky řídil
páč nepil.
Hrozný věci se na tý škole děly.

Nebo, když jsme s Jézou
jedno odpoledne sehnali
pětilitrovou sklenici

od okurek, nechali jsme ji
celou naplnit pivem na večer
a šli s ní koupit víno nebo co.
Jediný jsme určitě byli ty
který do boxu úschovy
v Penny Marketu
takovouhle věc kdy dali.
Deset korun stála úschova.

Štěstí, že jsem
byl na intru jen rok.
Jinak bych měl dneska
hromadu děsnejch básní.

unesenej magor

Když jsi mi vytrhla tu knížku
z místnosti, kde všichni káleží
četl jsem verš
– Stankoviči do píči raději.

Že prý, tam se nečtou písně.
I když jsou labutí.

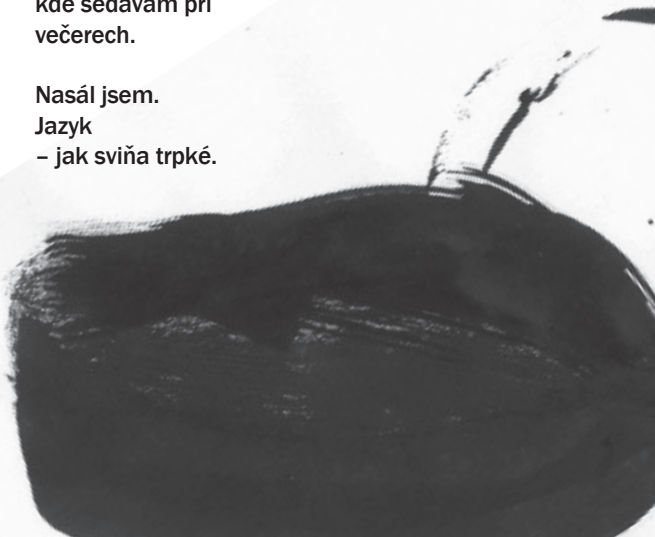
rulandský

Saj Ruladské bílé
as kdosi řek si, když
mi tu lahev
(nevím už k čemu)
kdysi dával.

Večera jednoho rozhod
jsem se, že
vysaju tu Rulandu.

Decentně servírované
z trámu zpoza gauče
kde sedávám při
večerech.

Nasál jsem.
Jazyk
– jak sviňa trpké.

Vypil jsem sotva deci
a ještě teď
žaludek cítím
krkám hnus.

Kdo nápad měl tohle lahvovat?
Končím.
Co s tím zbytkem?

Na narozeniny moje zejtrejší
jednatřicátý, jiní
gurmáni skuteční
ocení.

na obědě

Na obědě,
u kávy
sedím na obědě.
Čekám na oběd.

Do interní
kanceláře „Tipáče“
smradlavej člověk vlez
se slovy – zas tady jsem.

Drobná blondýna:
„Tady je po Vás vždycky
takovej smrad,
dobu jsem to tu
po Vás větrala“.

Já vim, řekl ten
malej chlap.

Vim, já jsem
nezapomenutelnej.

A to měl pravdu.

Ten musí pořád škytat.

krásná, vzácná

Jak jitřní prádlo
venku na šňůře
při letním vánku
tak i svoboda je taká
nestálá
když vlaje.

Tu dámské kozenky
haleny, tílka,
svěží
kalhotky.

Jak ta svoboda
krásná.

Při jitemním kuropění
však venku na šňůře
poletují v ptačím pění
i slipy v hnědém
zabarvení.

Ach,
jak ta svoboda
je vzácná.

večer při neděli

I.

Aneta nosí šaty různý
dnes světle růžová je
barva blůzy
o Ukrajině a Rusku mluví.

Neškoda připomenout
– v pořád stejném
žijem století.

Děláme bramboráky
a vím, že kabát můj
u kuchyně visící
co neuklidil jsem zas
smrdět bude.
Zítřka v práci až zavěším ho
že v putyce nebyl jsem
těžko někdo uvěří.
Bramboráky máme
k večeři.

II.

Noře nadouvaj se prsa
večer při neděli

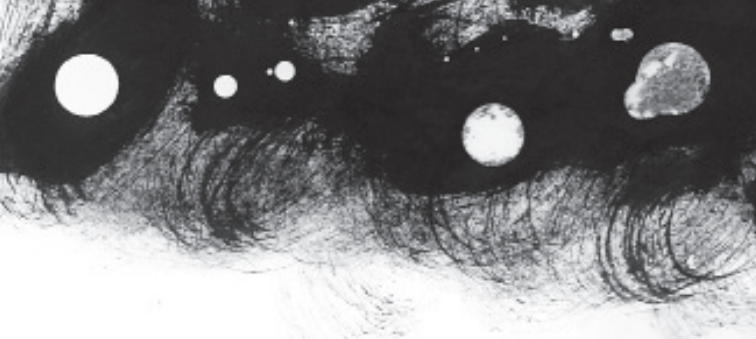
Soudruzi sešli se
u Klementa
na výročí.

Asi verbovali někde
s mírem
v očích.

Dneska bylo posvícení
u nás doma
jedl jsem co šlo
teď je mi zle.

Tvář moje je zbarvena
jak Verbena.

Ransdorf, hle
s upřesňujícími dotazy
kope jako taurin.
Noro, díky
že sukni máš až na klín.

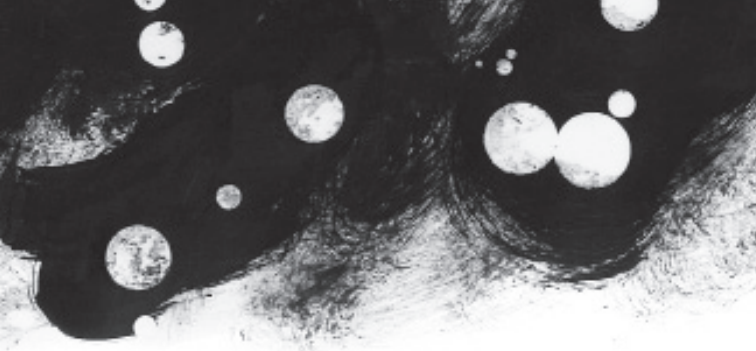

půlnoční holka

Bude se cílit ke konci den
cílit ke konci se marný den
jehož nejmarknější části vyplouvat
začínaj mláce sebou o kameny v zátočině
co ji k noci přirovnat chci.

Posluchám to bičování malých
vlnek do soustavy kamení poházenýho
po tom břehu, napůl ve vodě
po kraji tý zátočiny černý
co jsem k noci prve ji přirovnal.

Vlnky vytahují na břeh divný
věci co se staly a dávaj čas ještě

než se půlnoc zhoupne
přes čas tolik vlivný
čas ještě přemýšlet
premyšlet takhle pozdě v noci.

Přemýšlím si o svém ho*nu
a to se dneska stala ve světě spousta sra*ek.

Přemejšlím si o svém, mám tu
ke konci marného dne myšlenku.

Moji půlnoční holku.

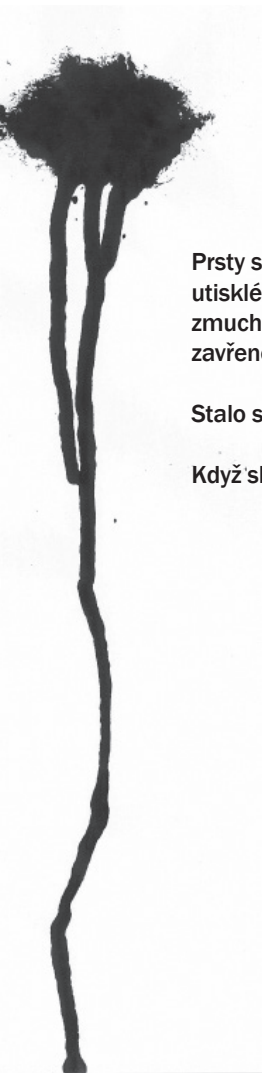
když slzy padaly k zemi

Když slzy k zemi padaly
já krče kryl jsem řev.
Slzy k zemi padaly
tep horký silně
hnal mi krev.

Ústa mlčky
jazyk sláb
rety tuhly
já – dráb.

Slzy padaly k zemi
tlukouc pevné zábrany
padaly k zemi
já nedočkal se záchrany.

Prsty sevřené
utisklé palce
zmuchlané čáry života
zavřené uvnitř rance.

Stalo se.

Když slzy padaly k zemi.

in the beginning

Ain't She Sweet
první píseň dvojelpíčka.

Vocals: Lennon
Ain't She Sweet.

Musel jsem to mít.

Hodnotu starého dvoj
elpíčka
ukryl jsem si za víčka.
Za víčka ukryl jsem ji.

Když domů jsem to nes
(neboť musel jsem to mít)
kryl jsem to aby nikdo
byť pohledem přidrhlým
nemoh mi to vzít.

Manželce cenu
podělil jsem třema
když jsem mával
elpíčkama dvěma
dvěma
těma
kde na seite 1
Ain't She Sweet.

Až bude tohle číst
lež malou tu bude
museti mi odpustit.

11. 3. 2015
9:22

1/2 pečet.
base fleg
na pomozku
vleci.

zas, zvon
jablka prubok od
ten stajna
prubok od.

leht prubok od
prubok prubok od
~~od~~

vod Alise od.

jak - r dable

věř si čemu chceš

V práci.

Zas fleky
na přenosovém
válcí.

Zas, znova
jakbych příběh čet
ten samej příběh čet.

Leták plnej vět
plnej potřebnejch
od Aleše vět.

Jak mi tohle připomíná
dnešní svět.

Četki plovit vrt
plovit plovit
~~vrt~~

Vod Alise vrt.

Jah vrt
plovit
dvoj vrt.

Na četki sveta
kvas, vrt, vrt,
ptaci plovit
i s vrt
vrti čen
dvoj vrt
dvoj vrt
vrt plovit
vrt.

Na letáku světa
krásný, věci krásný
ptáci pěvaví
i jiní ptáci.

Věř si čemu chceš.
jen pozor na fleky
na přenosovým
válci.

11.3.2015, 9:22

zazdžené milování

Bouli
co hyzdí ti
cestu ve vrásce
nad upřímnými krový
tvých očí
neschováš.
Přede mnou neschováš.

Směla ses zdát
teď zdát necháváš si
sama
o lásce
jsi mladá tak o lásce
dospělí zdát nechávají si
o láskách.

Schováváš bouli si zatím
schováváš raněný pocit.
Připomínáš.

Pak schováš se sama
a zapomeneš.

Leiska

na

VĚDY

1